

Hjælpemaade, som i højeste Grad indenfor de kommunale Institutioner er præget af personlig Hjælpsomhed.

Det blev saa anført — det var vist ligeledes af det ærede Medlem Hr. Bindslev —, at Pengenes Værdi er øget, og derfor er Statskassens Tilskud større nu end tidligere, men man maa jo stille Statskassens Tilskud i Forhold til Kommunernes Udgifter, og naar man anvender den rette Sammenligningsmaade, er Statskassens Tilskud betydelig mindre for indeværende Aar end for de forudgaaende bedre Aar og vil sikkert blive endnu langt mindre i det kommende, desværre vist i høj Grad daarlige Aar, som vi her lovgiver for. Det ærede Medlem Hr. Bindslev fremkom med en Bemærkning, som jeg er enig med ham i, og det er, at hvis man kunde finde en Form, saaledes at man fik Refusion fra Forsørgelseskommunen for en Del af den Hjælp, der ydes gennem Hjælpekassen, vilde det bidrage til at udligne Forholdet noget, og en Reform i den Retning vil jeg overmaade gerne være med til.

Maa jeg sluttelig fremhæve, at hverken den højtærede Minister eller ærede Medtalere har modbevist eller søgt at modbevise, hvad jeg fremførte i min første Tale, at Hjælpekassehjælpen baade er billig og human, men at Udgifterne til Hjælpekassehjælpen rammer de enkelte Kommuner i høj Grad uretfærdigt, og den eneste Maade, hvorpaa man kan faa en ligeligere Fordeling, vil være ved at forøge Statstilskuddet. Jeg maa derfor meget beklage, at man i hvert Tilfælde fra de to Partiers Side stiller sig saa stærkt afvisende overfor dette i høj Grad berettigede Krav.

Bindslev: Tanken om en Fiksering, som det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen kom ind paa, og som den højtærede Indenrigsminister delvis gav sin Tilslutning, er jeg i Princippet ganske enig i. Det vilde være heldigt, om vi før eller senere kunde komme tilbage til en Fiksering af Statstilskuddet, saaledes som det har været Tanken ved Lovens oprindelige Affattelse. Noget andet er, om man skal skride til Fiksering paa det nuværende Tidspunkt, der synes det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen og for Resten ogsaa den højtærede Indenrigsminister at forudsætte, at den 200 pCt.'s Forhøjelse, det her drejer sig om, i Forhold til det Beløb, der er fastsat i Lovens § 13, skulde svare baade til den almindelige Udgiftsforøgelse, som Befolkningstilvæksten har medført, og til den almindelige Forhøjelse af Prisniveauet, som

de mellemliggende Aar har medført. Hvis det er Tilfældet, maa jeg have Lov at gøre opmærksom paa, at den høje Regering jo har ment det nødvendigt at nedskære paa Statens Budget, til Trods for at det staaer nøjagtigt i Forhold til det samlede Udgiftsbeløb, som fandtes i 1914. Saa vidt jeg husker, laa Statens Udgifter i 1914 omkring 110 Millioner og er nu efter det foreliggende Finanslovsforslag budgetteret til 340 Mill. Kr. Hvis den højtærede Indenrigsministers Betragtning skulde være gældende, at en 200 pCt.'s Forhøjelse er rimelig, skulde det ikke være nødvendigt at nedskære paa Statens Budget. Det forekommer mig altsaa, at den lille Inkonsekvens, jeg paa pegede, desuagtet er til Stede. Det spiller imidlertid ingen Rolle for mit Parti, idet vi, som jeg allerede fremhævede i mit første Indlæg, meget gerne gaar med til at fastholde Beløbet paa 750 000 Kr. for det kommende Finansaar.

Overfor det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen vil jeg fremhæve, at vel maa vi forhaabentlig naa det Tidspunkt, hvor man kan betragte Prisniveauet som lagt saa fast i Leje, at man kan naa til en Fiksering af Statstilskuddet. Men den Usikkerhed, som der er, vil blive ved, saa længe Parikronens Virkninger endnu ikke har faaet Lov at fæstne sig. Og hvor meget man end stræber efter det, og ikke mindst fra den høje Regerings Side, kan man dog ikke med nogen Sikkerhed hævde, at det er lykkedes at presse Prisniveauet ned i det Leje, som naturligt svarer til Parikronen. Vi maa altsaa fortsat haabe paa, at vi kan komme længere ned med Prisniveauet, og den logiske Konsekvens deraf vil være, at vi en Gang ad Aare, forhaabentlig om ikke alt for mange Aar, kan naa til en Fiksering af de Beløb, der nævnes i § 13, paa et lavere Niveau end det, vi i Aar skrider til at vedtage.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup var saa venlig at omtale min borgerlige Stilling. Jeg skal oplyse det ærede Medlem, at det er fuldkommen korrekt, at jeg i min borgerlige Stilling er Præst. Jeg skal yderligere tilføje, at det vilde have forbavset mig, hvis ikke den ærede socialdemokratiske Ordfører just havde fremhævet dette Synspunkt. Jeg har ved en tidligere Lejlighed været ude for det. Jeg skal overfor det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at det Spørgsmaal, der her rejser sig for mig personligt, har jeg for længst gennemtænkt og for længst personligt taget Stilling til. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at foruroliges for, hvorvidt mit Synspunkt stemmer med min Kristendom eller ej. Jeg maa maaske have